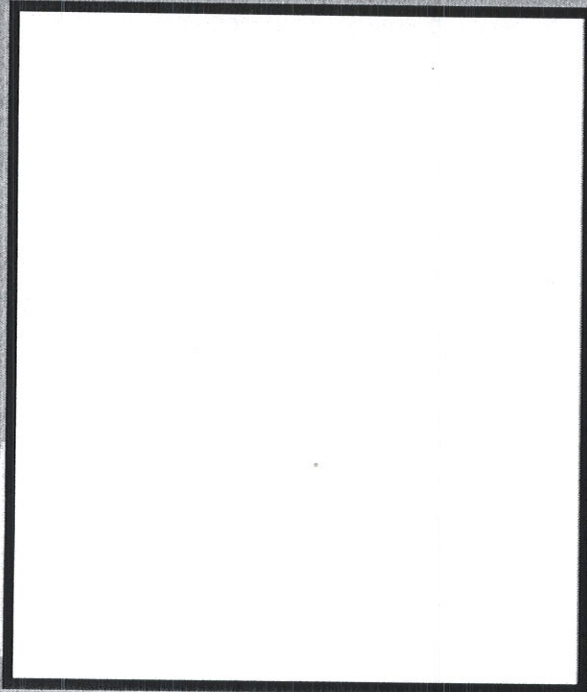

Lódź, dn. 2 lutego 2021 r.

Pan Marcin Gołaszewski
Przewodniczący Rady Miejskiej w Łodzi

Petycja w sprawie nadania imienia Marii Dulębianki rondu lub skwerowi w Łodzi

Szanowny Przewodniczący Rady Miejskiej!

W imieniu łódzkiego koła Partii Zieloni oraz mieszkanek i mieszkańców Łodzi występujemy z petycją o podjęcie na najbliższej sesji Rady Miejskiej Łodzi decyzji o upamiętnieniu dotychczas nie nazwanego ronda Siewna/Krakowska/Złotno/Bronowa lub skweru przy ul. Zdrojowej oraz ul. Przyrodniczej (koło ul. Orzeszkowej i al. Róż:

<https://www.google.pl/maps/@51.8034466,19.4488452,3a,75y,314.66h,83.82t/data=!3m6!1e1!3m4!1s!-53tWb-mfrOtN9dUYqK8A!2e0!7!13312!8!6656>

imieniem Marii Dulębianki oraz ufundowaniu tablicy informującej o dokonaniach patronki w walce na rzecz praw kobiet.

(przykład takiej tablicy: <https://www.facebook.com/LodzkiSzlakKobiet/posts/2080188535398680>)

Z dużym zdziwieniem odnotowujemy, że w Łodzi nie upamiętniono dotychczas prawdopodobnie najwybitniejszej polskiej feministki i sufrażystki, działaczki społecznej, wspaniałej patriotki i bohaterki wojny o niepodległość, Marii Dulębianki.

Maria Dulębianka już w 1884 roku we Lwowie domagała się prawa do głosowania bez męskich pełnomocników. Rok później apelowała o dopuszczenie kobiet do studiowania w krakowskiej Szkole Sztuk Pięknych. W 1897 roku związała się z lwowskim ośrodkiem emancypacyjnym, wraz z którym walczyła o utworzenie gimnazjum żeńskiego we Lwowie.

W 1908 roku Komitet Wyborczy Ludowców i Koło Oświatowe Postępowych Kobiet zaproponowały Marii Dulębiance udział w spektakularnej akcji. Miała ona zostać kandydatką do Sejmu Galicyjskiego, a tym samym ikoną emancypacji. Choć jej kandydatura została ostatecznie odrzucona z przyczyn formalnych (kobiety nie miały prawa wyborczego), Dulębianka wykorzystała kampanię wyborczą do nagłośnienia walki o prawo głosu dla kobiet.

Dulębianka przez dwadzieścia lat żyła w pięknym, kreatywnym związku z Marią Konopnicką, która stała się jej partnerką życiową i pod wpływem której jeszcze mocniej zaangażowała się w działalność feministyczną. W 1910 roku, po śmierci partnerki, zamieszkała we Lwowie, gdzie założyła Związek Upewnienia Kobiet, Wyborczy Komitet Kobiet do Rady Miejskiej, Komitet Obywatelskiej Pracy Kobiet oraz Ligę Mężczyzn dla Obrony Praw Kobiet. Redagowała również „Głos Kobiet” – dodatek do „Kuriera Lwowskiego”. Założyła kuchnie dla ubogich, ochronki dla dzieci i Klub Uliczników dla dzieci ulicy. Dulębianka w swojej działalności bardzo podkreślała konieczność dobrej współpracy polsko – ukraińskiej.

W listopadzie 1918 roku Maria Dulębianka uczestniczyła w obronie Lwowa w trakcie wojny polsko-ukraińskiej i organizowała polską służbę sanitarną. Była wysłanniczką Polskiego Czerwonego Krzyża i delegatką Tymczasowego Komitetu Rządowego. Podróżowała po ukraińskich obozach jenieckich, aby sprawdzić położenie internowanych żołnierzy polskich. Wówczas zaraziła się tyfusem plamistym.

W grudniu 1918 roku została wybrana Przewodniczącą Zarządu Ligi Kobiet. 28 listopada tego samego roku, u samego zarania polskiej niepodległości, dekretem Tymczasowego Naczelnika Państwa Józefa Piłsudskiego nadano kobietom prawa wyborcze. „Wyborcą do Sejmu jest każdy obywatel Państwa bez różnicy płci” (art. 1) oraz „Wybieralni do Sejmu są wszyscy obywatele(lki) państwa posiadający czynne prawo wyborcze”. To również dzięki zabiegom Dulębianki Polki jako jedne z pierwszych w Europie zasiadły w Sejmie jako posłanki.

Uhonorowanie w ten sposób Marii Dulębianki byłoby jasnym sygnałem wsparcia dla setek tysięcy kobiet, protestujących od ponad miesiąca na ulicach polskich miast i miasteczek w obronie swoich praw.

Z poważaniem

[Redacted]

[Redacted]

[Redacted]

[Redacted]

[Redacted]

Biuletynu Informacji Publicznej Urzędu Miejskiego Łodzi pod adresem <https://bip.uml.lodz.pl/urzed-miasta/petycje/> w związku z przepisami ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2018 r. poz. 870).

